

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1614/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Душан Весковић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша - Градска управа - Комунална полиција, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 149/2021 од 27.01.2021. године, у седници одржаној дана 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 149/2021 од 27.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 149/2021 од 27.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 827/2019 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништена су као незаконита решења туженог број .. од 13.02.2015. године и број .. од 06.03.2015. године. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 242.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 149/2021 од 27.01.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.000,00 динара, док је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова у већем износу од досуђеног до тражених 242.250,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), у конкретном случају нису испуњени. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађени су са важећим тумачењем материјалног права, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права и разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. У конкретном случају не постоји различита судска пракса у идентичној или сличној чињенично-правној ситуацији, јер не постоји идентично чињенично стање у погледу повреде начела непосредности, као у пресуди другостепеног суда на коју се ревидент позива.

Из изнетих разлога на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, у питању је спор за поништај решења о изрицању дисциплинске мере - новчане казне, па како се не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић